

Linearna regresija

Gregor Majcen (63070199)

13. april 2012

1 Uvod

Peta domača naloga je namenjena izdelavi različnih algoritmov za linearno regresijo. Vsak algoritem je dober na t.i. domačem terenu in naš cilj je te algoritme implementirati in primerjati. Podatki, s katerimi primerjamo te algoritme so poljubni, pogoj je le, da so zvezni.

2 Podatki

Za podatke sem vzel že narejeno tabelo "housing", ki je na voljo tudi v Orange. To tabelo sem izbral zato, ker sem jo našel uporabljeno v Orange dokumentaciji za linearno regresijo in sem lahko primerjal tudi rezultate Orange algoritma. Zaradi lepših grafov sem vse vrednosti v tabeli delil s 3.

Tabela vsebuje 14 atributov, 506 primerov in ne vsebuje praznih vrednosti. Atributi so realna števila, ravno tako razred.

3 Rezultati

3.1 Grafičen prikaz izbranega atributa

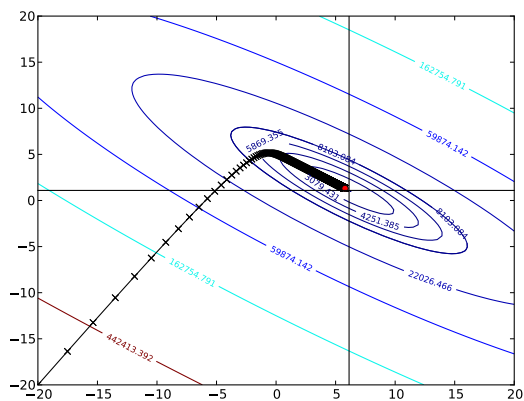
Izmed štirinajstih atributov sem si izbral sedmega, razlog pa je en sam: najlepše porazdeljene točke.

Na slikah od 1 do 6 je razvidna razlika med različnima natančnostima, ki je določen z mejo ε . Manjši kot je ε , boljši so rezultati, saj algoritem deluje toliko časa, da je absolutna vsota vseh razlik prejšnjih in sedanjih izračunanih θ manjša kot ε . Lahko bi temu tudi rekli do konvergiranja, ampak z določenim odstopanjem ε . Na sliki 1 imamo ε enak 10^{-3} in je rezultat najden v 378 korakih (izračunov θ). Če pa ε nastavimo na 10^{-5} pa potrebujemo 917 korakov, ampak dobimo vidno boljši rezultat. Velikost koraka (α) sem nastavil na največji možen, da še zmerom konvergira, to je 0.0001. To je mogoče doseči le s testiranjem, saj če je α prevelik J ocena nikoli ne doseže pričakovanega minimuma, saj se zaradi prevelikega koraka odbije in napaka posledično le narašča.

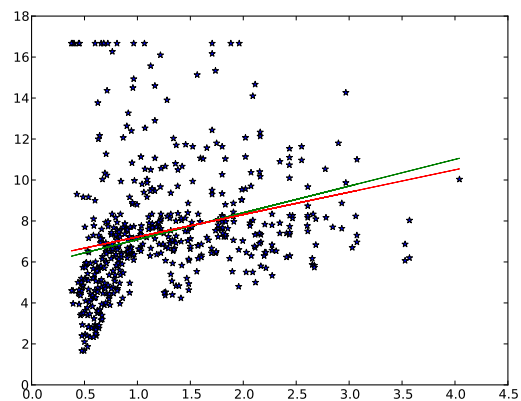
V levem stolpcu slik so prikazane J ocene, ter z črnimi "x" pot, ki je narejena z določeno metodo. Rdeča pika pomeni ciljno točko, črn velik križ pa točko, ki je dosežena z analitično

metodo. Tako je lepo razvidna napaka. Čeprav napaka izgleda majhna, je v desnem stolpcu slik videti večja. Zelena črta prikazuje izračunano metodo, rdeča pa analitično metodo.

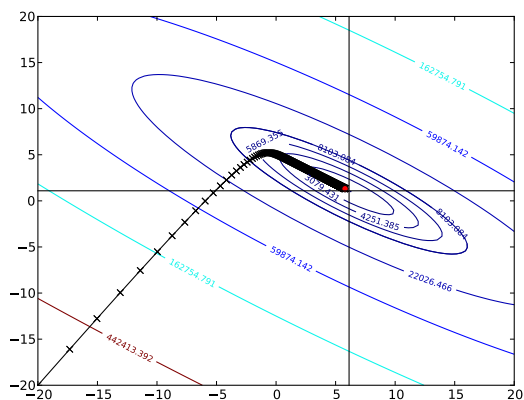
Iz slik je razvidno tudi, da sta si paketna in stohastična metoda zelo podobni, vendar se pri vseh atributih izkaže drugače, kot je prikazano na tabeli 1.

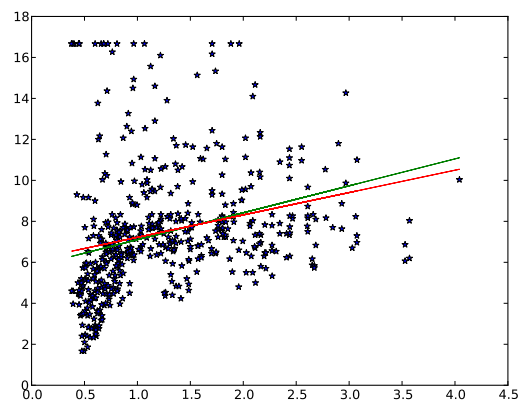
Slika 1: Stohastična metoda z $\varepsilon=10^{-3}$

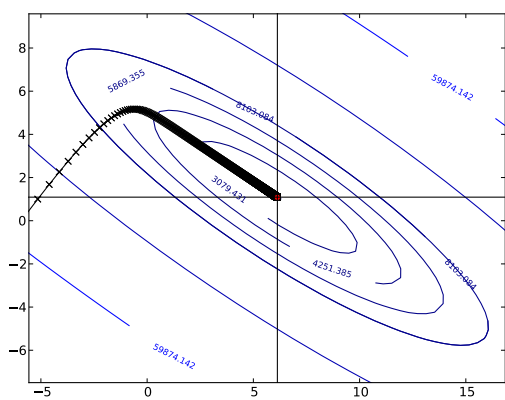
Slika 4: Stohastična metoda z $\varepsilon=10^{-3}$

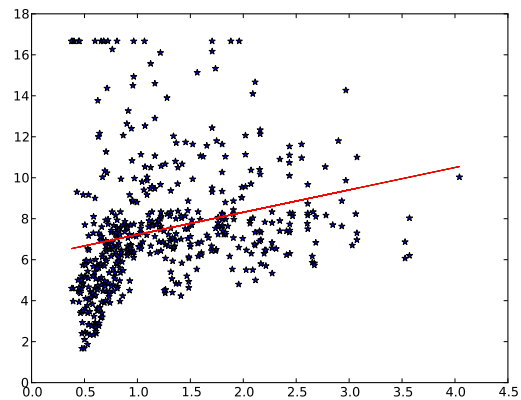
Slika 2: Paketna metoda z $\varepsilon=10^{-3}$

Slika 5: Paketna metoda z $\varepsilon=10^{-3}$

Slika 3: Obe metodi z $\varepsilon=10^{-5}$

Slika 6: Obe metodi z $\varepsilon=10^{-5}$

3.2 Rezultati vseh atributov

Pri obeh metodah sem uporabljal ε mejo 10^{-5} . Za primerjavo sem uporabil oceno J.

$$J(\theta) = \frac{1}{2} \sum_{i=1}^m ((\theta^T x^{(i)}) - y^{(i)})^2$$

V tabeli 1 so zapisani rezultati celotne housing tabele za stohastično metodo (SM): J=733, 1001628 iteracij, paketno metodo (BM): J=1635, 940849 iteracij in analitično (AM): J=615. J ocena nam pove kvadratno napako med pravilnim in izračunanim rezultatom. Za naš primer opazimo, da je najbolj primerna analitična metoda, ampak zaradi množenja matrik, ki je $O(n^3)$, lahko pri zelo veliki količini podatkov porabi preveč časa. Če pa izbiramo le med stohastično in paketno, se je pa stohastična izkazala za boljšo.

θ	SM	BM	AM
0	3.40771294	-8.65614691	10.21531638
1	-0.135737901	-0.119746420	-0.108011354
2	0.0357196662	0.0568844863	0.0464204559
3	0.0891750653	0.250145010	0.0205586763
4	0.755742642	-10.28511096	2.68673389
5	-13.8276397	-10.78191477	-10.77666148
6	5.31945778	8.72749238	3.80986498
7	0.00785609675	0.0397324835	0.000692223854
8	-1.05219413	-0.762339775	-1.47556679
9	0.136973014	0.184630329	0.306049515
10	-0.00759340766	-0.00996154857	-0.0123345932
11	-0.441920824	-0.0796754944	-0.952747256
12	0.00957698475	0.0250695631	0.00931168341
13	-0.465608380	-0.296737765	-0.524758397

Tabela 1: tabela rezultatov

4 Izjava o izdelavi domače naloge

Domačo nalogo in pripadajoče programe sem izdelal sam.